REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2024/857 AL COMISIEI

din 1 decembrie 2023

de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică o metodologie standardizată și o metodologie standardizată simplificată pentru evaluarea riscurilor care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE ([1]), în special articolul 84 alineatul (5) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Pentru a încuraja armonizarea practicilor atunci când se stabilește metodologia standardizată pentru calcularea unor estimări fiabile ale riscului de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare, este necesar să se furnizeze instituțiilor elementele tehnice esențiale pentru evaluarea riscurilor, inclusiv norme privind încadrarea fluxurilor de numerar, calcule pentru opțiunile automate, calcule pentru instrumentele evaluate la valoarea justă și norme de actualizare și proiecție a fluxurilor de numerar.

(2) Pentru a asigura continuitatea și conformitatea cu standardele internaționale relevante, definițiile, elementele și etapele metodologiei standardizate ar trebui să se bazeze pe cele stabilite în Ghidul Autorității Bancare Europene privind gestionarea riscului de rată a dobânzii asociat activităților din afara portofoliului de tranzacționare ([2]) și pe cele stabilite în metodologia standardizată a Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară din aprilie 2016 ([3]).

(3) Pentru a asigura armonizarea identificării, evaluării, gestionării și diminuării riscului de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare, este oportun să se stabilească ipoteze standardizate, acolo unde este posibil, în special în ceea ce privește opțiunile automate. Atunci când se stabilesc astfel de ipoteze, este necesar să se țină seama de faptul că, în general, contrapărțile profesionale declanșează opțiuni în beneficiul lor. Pot exista situații în care nu pot fi formulate ipoteze prescriptive, deoarece astfel de ipoteze ar putea conduce la evaluări ale riscurilor lipsite de precizie, ca în cazul comportamentului clienților retail față de șocurile ratei dobânzii în contextul unor instrumente specifice. Pentru aceste situații, este necesar să se stabilească cât mai mult posibil etapele, definițiile și restricțiile privind estimările pe care instituțiile ar trebui să le aibă în vedere.

(4) Pentru a facilita punerea în aplicare a metodologiei standardizate de către instituții și având în vedere faptul că atât estimarea valorii economice a capitalului propriu, cât și estimarea veniturilor nete din dobânzi ar trebui să se bazeze pe fluxurile de numerar rezultate din reevaluare, abordările pentru estimarea acestor doi indicatori ar trebui să se bazeze pe aceleași norme privind încadrarea în tranșe de timp. Cu toate acestea, pentru a calcula în mod corect contribuția ratei preconizate a dobânzii fără risc legate de reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluare, indicatorul veniturilor nete din dobânzi necesită o încadrare suplimentară a fluxurilor de numerar în tranșa de timp a termenului de referință.

(5) În plus, având în vedere faptul că instrumentele care fac obiectul calculului valorii economice a capitalului propriu și a veniturilor nete din dobânzi au caracteristici diferite, inclusiv rate ale dobânzii fixe sau variabile, și ipoteze comportamentale încorporate și pentru a asigura efectuarea consecventă a calculului respectiv, se impune luarea în considerare a acestor caracteristici atunci când se stabilesc norme specifice de alocare pentru fiecare tip de instrument.

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 338.
([2]) EBA/GL/2018/02 din 19 iulie 2018.
([3]) Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, „Riscul de rată a dobânzii în portofoliul bancar”, aprilie 2016.

(6) Pentru a se ajunge la un echilibru adecvat între, pe de o parte, asigurarea comparabilității rezultatelor calculelor și, pe de altă parte, asigurarea flexibilității necesare ca urmare a orizontului pe termen lung și a complexității operaționale inerente, marjele comerciale și componentele de marjă ar trebui incluse în calculul veniturilor nete din dobânzi. Cu toate acestea, pentru calcularea valorii economice a capitalului propriu, instituțiile ar trebui să procedeze în conformitate cu abordarea lor internă de gestionare și măsurare a riscului de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare.

(7) Pentru a spori sensibilitatea la risc și pentru a ține seama de condițiile specifice instituției în ceea ce privește fluxurile de numerar comportamentale, ipotezele care stau la baza încadrării fluxurilor de numerar ale depozitelor la vedere, ale împrumuturilor supuse riscului de plată anticipată și ale depozitelor la termen supuse riscului de lichidare anticipată ar trebui să se bazeze în primul rând pe estimări ale instituțiilor într-un mod care să fie aplicat cu consecvență de-a lungul timpului. Cu toate acestea, pentru a sublinia caracterul standardizat al metodologiei, prudența acestor fluxuri comportamentale ar trebui să fie sporită prin multiplicarea cu valori scalare fixe, în funcție de scenariul aplicabil. În plus, în ceea ce privește depozitele la vedere, ar trebui asigurată prudența prin punerea în aplicare a unor plafoane standardizate privind proporția și scadența medie a componentei principale, în funcție de categoria contrapărții.

(8) Pentru a asigura proporționalitatea încadrării fluxurilor de numerar, în cazul în care semnificația anumitor expuneri scade sub pragurile predefinite, instituțiile ar trebui să fie exceptate de la anumite estimări în contextul depozitelor la vedere, al împrumuturilor supuse riscului de plată anticipată, al depozitelor la termen supuse riscului de lichidare anticipată, al expunerilor neperformante, al liniilor de retail cu rată fixă și al riscului aferent bazei.

(9) Pentru a facilita punerea în aplicare a metodologiei standardizate, instituțiile ar trebui să stabilească rata relevantă pentru fiecare tranșă de timp aferentă reevaluării sau pentru combinația dintre tranșa de timp aferentă reevaluării cu tranșa de timp a termenului de referință, în loc să stabilească rata respectivă pentru fiecare flux de numerar rezultat din reevaluare.

(10) Pentru a stabili marjele comerciale pentru proiectarea de noi activități în calculul veniturilor nete din dobânzi și pentru a genera estimări actualizate, instituțiile ar trebui să utilizeze observațiile recente pentru fiecare tip de produs relevant, categorie de contraparte și localizare geografică. Prin urmare, aceste observații ar trebui să se bazeze, în general, pe tranzacțiile observate în ultimul an sau pe prețurile observabile pe piață pentru instrumentul cu cotații de piață disponibile.

(11) Rezultatele metodologiei standardizate privind veniturile nete din dobânzi oferă cea mai mare valoare informațională atunci când orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi este stabilit la 1 an. Cu toate acestea, calculul sensibilității la dobândă a veniturilor nete din dobânzi pe parcursul unui orizont de timp mai lung poate oferi adesea informații suplimentare utile pentru instituțiile cu concentrări semnificative de scadențe în jurul orizontului de timp de 1 an sau dincolo de acesta. În acest context și pentru a completa indicatorul valorii economice a capitalului propriu, pentru calcularea veniturilor nete din dobânzi ar trebui ca orizontul de timp să fie de minimum 1 an.

(12) Riscul aferent bazei poate influența veniturile nete din dobânzi într-un mod semnificativ. În acest context și pe baza practicii existente stabilite de Autoritatea Bancară Europeană, este necesar să se prevadă o metodologie pentru ca instituțiile să estimeze impactul riscului aferent bazei.

(13) Atunci când se stabilește metodologia standardizată simplificată, este necesar să se asigure atât proporționalitatea, cât și prudența. În acest scop, în respectiva metodologie standardizată simplificată ar trebui stabilite o serie de elemente, inclusiv anumite simplificări, care să ofere un cadru adecvat pentru capacitățile mai scăzute de evaluare a riscurilor ale instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate, precum și măsuri de prudență care să asigure soliditatea abordării. Astfel de simplificări și măsuri de prudență ar trebui să includă o încadrare normativă și liniară a fluxurilor de numerar ale depozitelor la vedere, inclusiv înmulțirea componentei principale cu valori scalare în funcție de scenariu, precum și un calcul simplificat al opționalității automate bazate pe plăți. În plus, în același scop de simplificare și prudență, măsurarea veniturilor nete din dobânzi ar trebui să se întemeieze pe un calcul al ratelor dobânzii bazat atât pe un termen de referință mediu pe tip de produs și pe o marjă comercială medie pe tip de produs, cât și pe o rată a dobânzii până la data de reevaluare a instrumentelor, calculată cu estimări ale ratelor medii ale dobânzii.

(14) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.

(15) Autoritatea Bancară Europeană a organizat o consultare publică deschisă cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat eventualele costuri și beneficii aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „flux de numerar rezultat din reevaluarea valorii noționale” înseamnă oricare dintre următoarele:

   (a) valoarea principalului la momentul reevaluării sale, considerându-se că o astfel de reevaluare are loc la cea mai apropiată dintre următoarele date:

      (i) data la care instituția sau contrapartea acesteia are dreptul de a modifica unilateral rata dobânzii;

      (ii) data la care rata dobânzii unui instrument cu rată variabilă se modifică automat ca răspuns la o modificare a unui indice de referință al ratei dobânzii, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 22 din Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]);

   (b) în absența unei reevaluări de tipul celei menționate la litera (a), valoarea principalului la momentul rambursării principalului sau a unei părți a acestuia;

   (c) o plată a dobânzii pentru acea parte a principalului care nu a fost încă rambursată sau reevaluată;

2. „data de reevaluare” înseamnă data la care apare un flux de numerar rezultat din reevaluarea valorii noționale;

3. „rată a dobânzii fără risc” înseamnă, pentru o anumită monedă, rata dobânzii care corespunde unei scadențe pe o curbă a randamentului care nu include marje de credit sau marje de lichiditate specifice instrumentului sau entității;

4. „instrument cu rată fixă” înseamnă un instrument care generează fluxuri de numerar aferente plăților de dobânzi care sunt prestabilite pe baza unei rate fixe a dobânzii până la data scadenței sale contractuale;

5. „instrument cu rată variabilă” înseamnă un instrument a cărui rată a dobânzii este restabilită la date prestabilite, fie ca răspuns la o modificare a unui indice de referință al ratei dobânzii, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 22 din Regulamentul (UE) 2016/1011, fie a unui indice administrat intern al unei instituții;

([4]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

([5]) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

6. „opțiune automată pe rata dobânzii” înseamnă o opțiune explicită sau implicită de tipul celor menționate la articolul 325e alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]), inclusiv o opțiune în temeiul căreia este probabil ca instituția să ofere contrapărții sale o plată, indiferent de existența unei obligații contractuale, opțiune care îndeplinește toate condițiile următoare:

   (a) plata opțiunii este sensibilă la rata dobânzii;

   (b) exercitarea opțiunii este determinată exclusiv de stimulentele monetare ale deținătorului opțiunii;

7. „opțiune comportamentală pe rata dobânzii” înseamnă o opțiune de tipul celor menționate la articolul 325e alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inclusiv o opțiune în temeiul căreia este probabil ca instituția să ofere contrapărții sale o plată, indiferent de existența unei obligații contractuale, care îndeplinește toate condițiile următoare:

   (a) plățile opțiunilor sunt sensibile la rata dobânzii;

   (b) exercitarea opțiunii nu este determinată doar de stimulentul monetar al contrapărții, ci depinde de comportamentul contrapărții respective;

8. „depozit la vedere” înseamnă un pasiv fără scadență în cazul căreia deponentul este liber să retragă depozitul în orice moment;

9. „depozit de retail” înseamnă un depozit de retail astfel cum este definit la articolul 411 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

10. „depozit de retail în cont curent” înseamnă oricare dintre următoarele:

   (a) un depozit de retail la vedere într-un cont curent, care este un cont în care salariile, veniturile sau cheltuielile („tranzacții”) sunt creditate și debitate în mod regulat;

   (b) un depozit de retail la vedere care nu este purtător de dobândă, chiar și într-un mediu caracterizat de o rată ridicată a dobânzii;

11. „depozit de retail care nu este deținut într-un cont curent” înseamnă un depozit de retail la vedere care nu este deținut într-un cont curent sau care este purtător de dobândă;

12. „depozit interbancar” înseamnă un depozit care nu este un depozit de retail;

13. „depozit stabil la vedere” înseamnă partea din depozitul la vedere care este probabil să rămână neutilizată la ratele dobânzii în vigoare la momentul aplicării metodologiei standardizate de încadrare a fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale;

14. „rată de transfer” înseamnă procentul de variație a ratei dobânzii de pe piață pe care o instituție îl atribuie unui depozit pentru a menține același nivel de depozite stabile la ratele dobânzii în vigoare la momentul aplicării metodologiei standardizate de încadrare a fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale;

15. „componentă principală” înseamnă acea parte a unui depozit stabil la vedere care este puțin probabil să fie reevaluată, chiar și în cazul unor variații semnificative ale mediului ratelor dobânzii;

16. „componentă auxiliară” înseamnă partea depozitului la vedere diferită de componenta sa principală;

17. „localizare geografică” înseamnă țara de înregistrare a debitorilor sau deponenților care sunt persoane juridice sau țara de reședință a debitorilor sau deponenților care sunt persoane fizice;

18. „termen de referință” înseamnă perioada în raport cu care un instrument este reevaluat.

([6]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

Articolul 2

Pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare incluse în evaluare

(1) În sensul metodologiei standardizate și al metodologiei standardizate simplificate menționate la articolul 84 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, instituțiile evaluează toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare pentru fiecare monedă în care instituția deține o poziție semnificativă, astfel cum se menționează la articolul 3. Pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare includ următoarele:

(a) poziții din afara portofoliului de tranzacționare pe active financiare;

(b) poziții din afara portofoliului de tranzacționare pe pasive;

(c) poziții din afara portofoliului de tranzacționare pe elemente extrabilanțiere.

(2) Pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare menționate la alineatul (1) includ toate elementele următoare:

(a) instrumente financiare derivate pe rata dobânzii;

(b) instrumente financiare derivate, altele decât cele derivate pe rata dobânzii, pentru care fluxurile de numerar sunt stabilite integral sau parțial prin corelare cu o rată a dobânzii;

(c) obligații privind pensiile și active ale planului de pensii, cu excepția cazului în care riscul de rată a dobânzii aferent acestora este inclus într-o altă măsură a riscului;

(d) active sensibile la rata dobânzii, altele decât cele menționate la literele (a), (b) și (c), care nu sunt deduse din fondurile proprii de nivel 1 de bază;

(e) pasive sensibile la rata dobânzii, altele decât cele menționate la literele (a), (b) și (c), care nu sunt nici instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de tipul celor menționate la articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, nici alte instrumente perpetue fără nicio dată de rambursare anticipată;

(f) elemente extrabilanțiere sensibile la rata dobânzii, altele decât cele menționate la literele (a), (b) și (c);

(g) poziții din portofoliile de tranzacționare de mici dimensiuni, de tipul celor menționate la articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția cazului în care riscul de rată a dobânzii aferent acestora este inclus într-o altă măsură a riscului.

În sensul literei (e), pasivele sensibile la rata dobânzii includ depozitele care nu sunt purtătoare de dobândă.

Articolul 3

Gradul de semnificație al pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare

Instituțiile consideră că o poziție din afara portofoliului de tranzacționare este semnificativă în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) valoarea contabilă a activelor sau pasivelor exprimate într-o monedă este de cel puțin 5 % din totalul activelor sau pasivelor financiare din afara portofoliului de tranzacționare;

(b) valoarea contabilă a activelor sau pasivelor exprimate într-o monedă este mai mică de 5 % din totalul activelor sau pasivelor financiare din afara portofoliului de tranzacționare în cazul în care suma activelor sau pasivelor financiare incluse în calcul este mai mică de 90 % din totalul activelor financiare, cu excepția activelor corporale, sau al pasivelor financiare din afara portofoliului de tranzacționare.

Articolul 4

Clasificarea scenariilor

În scopul identificării, evaluării, gestionării și diminuării riscurilor care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții, instituțiile clasifică scenariile, inclusiv scenariile de șoc în materie de supraveghere menționate la articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2024/856 al Comisiei ([7]) în unul dintre următoarele tipuri, pe baza evoluției ratei dobânzii:

(a) șocuri paralele, care sunt oricare dintre următoarele:

(i) un șoc al creșterii ratelor dobânzii în paralel la nivelul tuturor scadențelor;

(ii) un șoc al scăderii ratelor dobânzii în paralel la nivelul tuturor scadențelor;

(b) șocuri care implică rotații ale structurii temporale, care sunt oricare dintre următoarele:

(i) o scădere a ratei dobânzii la scadențe pe termen lung și o creștere a ratei dobânzii la scadențe pe termen scurt, ceea ce duce la aplatizarea curbei ratei dobânzii;

(ii) o creștere a ratei dobânzii la scadențe pe termen lung și o scădere a ratei dobânzii la scadențe pe termen scurt, ceea ce duce la accentuarea pantei curbei ratei dobânzii;

(c) șocuri neuniforme, care sunt oricare dintre următoarele:

(i) un șoc al creșterii ratelor dobânzii care este mai mare la scadențele pe termen scurt;

(ii) un șoc al scăderii ratelor dobânzii care este mai mare la scadențele pe termen scurt.

CAPITOLUL II

METODOLOGIE STANDARDIZATĂ DE EVALUARE A RISCURILOR CARE AFECTEAZĂ VALOAREA ECONOMICĂ A CAPITALULUI PROPRIU PENTRU ACTIVITĂȚILE DIN AFARA PORTOFOLIULUI DE TRANZACȚIONARE ALE UNEI INSTITUȚII

Articolul 5

Cerințe generale pentru alocarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale

(1) Atunci când utilizează metodologia standardizată pentru evaluarea riscurilor care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează valoarea economică a capitalului propriu aferent pozițiilor lor din afara portofoliului de tranzacționare, instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale legate de pozițiile lor din afara portofoliului de tranzacționare în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, după cum urmează:

(a) în ceea ce privește instrumentele cu rată fixă, în conformitate cu articolul 6;

(b) în ceea ce privește instrumentele cu rată variabilă, în conformitate cu articolul 7;

(c) în ceea ce privește depozitele la vedere, în conformitate cu articolul 8;

(d) în ceea ce privește împrumuturile cu dobândă fixă supuse riscului de rambursare anticipată, în conformitate cu articolul 9;

(e) în ceea ce privește depozitele la termen cu dobândă fixă supuse riscului de lichidare anticipată, în conformitate cu articolul 10;

(f) în ceea ce privește instrumentele financiare derivate fără opționalitate, în conformitate cu articolul 11;

([7]) Regulamentul delegat (UE) 2024/856 al Comisiei din 1 decembrie 2023 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează scenariile de șoc în materie de supraveghere, ipotezele comune în materie de modelare și de parametri și ceea ce constituie o scădere semnificativă (JO L, 2024/856, 24..4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/856/oj).

(g) în ceea ce privește alte instrumente decât cele menționate la literele (a)-(f), în conformitate cu articolul 12.

(2) Instituțiile tratează marjele comerciale și alte componente de marjă din plățile de dobânzi, în ceea ce privește excluderea sau includerea lor în fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale, în conformitate cu abordarea lor internă de gestionare și măsurare a riscului de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare.

Instituțiile care exclud marjele comerciale și alte componente de marjă din fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale trebuie să îndeplinească toate cerințele următoare:

(a) să utilizeze o metodologie transparentă pentru a identifica rata dobânzii fără risc la inițierea fiecărui instrument și să aplice această metodologie în mod consecvent la nivelul tuturor unităților operaționale;

(b) să se asigure că excluderea marjelor comerciale și a altor componente de marjă din fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale este coerentă cu modul în care instituția gestionează și acoperă riscul de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare;

(c) să notifice autorității competente excluderea marjelor comerciale și a altor componente de marjă.

(3) Atunci când alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale legate de pozițiile lor din afara portofoliului de tranzacționare, astfel cum se menționează la alineatul (1), instituțiile:

(a) nu țin seama de impactul unei opționalități încorporate a unei opțiuni automate pe rata dobânzii asupra fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale;

(b) țin seama de impactul unei opționalități încorporate a unei opțiuni comportamentale pe rata dobânzii asupra fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale.

Articolul 6

Instrumente cu rată fixă

(1) Instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale care decurg din plățile dobânzii pentru pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare pe instrumente cu rată fixă în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, în funcție de data reevaluării, ținând seama astfel de oricare dintre excluderile menționate la articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf.

(2) Instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din rambursările intermediare și finale ale principalului pentru pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare pe instrumente cu rată fixă în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, în funcție de data reevaluării.

Articolul 7

Instrumente cu rată variabilă

Instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale care decurg din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare pe instrumente cu rată variabilă în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, în funcție de data reevaluării, după cum urmează:

(a) fluxuri de numerar rezultate din plăți de dobânzi, altele decât plățile componentei de marjă până la următoarea dată de reevaluare, în conformitate cu acordul contractual;

(b) valoarea principalului rămas, în conformitate cu acordul contractual;

(c) componentele de marjă până la scadența contractuală finală, indiferent de orice reevaluare a principalului neamortizat, cu excepția cazului în care aceste componente de marjă sunt excluse în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf.

Articolul 8

Depozite la vedere

(1) Instituțiile clasifică depozitele la vedere, în funcție de tipul de contraparte, în următoarele categorii:

(a) depozite de retail la vedere, clasificate la rândul lor după cum urmează:

(i) depozite de retail în cont curent;

(ii) depozite de retail care nu sunt deținute într-un cont curent;

(b) depozite interbancare la vedere, clasificate la rândul lor după cum urmează:

(i) depozite interbancare ale clienților financiari;

(ii) depozite interbancare ale clienților nefinanciari.

(2) Instituțiile fac distincție între:

(a) partea stabilă și partea nestabilă a depozitelor menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și litera (b) punctul (ii), utilizând modificările observate la nivelul volumului depozitelor pe fondul variațiilor ascendente și descendente ale ratei dobânzii fără risc pentru o perioadă de cel puțin 10 ani precedenți;

(b) componenta principală și componenta auxiliară a părții stabile a depozitelor la vedere menționate la alineatul (1).

Pentru a stabili valoarea componentei auxiliare a părții stabile a depozitelor la vedere menționate la litera (b), instituțiile înmulțesc valoarea tuturor depozitelor la vedere stabile cu rata de transfer.

(3) Atunci când evaluează rata de transfer menționată la alineatul (2) al doilea paragraf, instituțiile iau în considerare următoarele elemente, având în vedere totodată pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare având caracteristici similare:

(a) nivelul actual al ratelor dobânzii;

(b) marja dintre rata oferită de instituție și rata pieței;

(c) concurența din partea altor întreprinderi;

(d) localizarea geografică a instituției;

(e) caracteristicile demografice și alte caracteristici relevante ale bazei de clienți a instituției;

(f) reevaluarea improbabilă a componentei principale a părții stabile a depozitelor la vedere, chiar și în cazul unor variații semnificative ale mediului ratelor dobânzii.

(4) În scenariile de șoc care prevăd o creștere a ratelor dobânzii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (i), litera (b) punctul (i) și litera (c) punctul (i), instituțiile înmulțesc cu 0,8 componenta principală a părții stabile a depozitelor la vedere, calculată în conformitate cu alineatele (2) și (3), și majorează componenta auxiliară în consecință.

(5) În scenariile de șoc care prevăd o scădere a ratelor dobânzii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (ii), litera (b) punctul (ii) și litera (c) punctul (ii), instituțiile înmulțesc cu 1,2 componenta principală a părții stabile a depozitelor la vedere, calculată în conformitate cu alineatele (2) și (3), și reduc componenta auxiliară în consecință.

(6) Atunci când aplică alineatele (2)-(5), instituțiile utilizează următoarele plafoane pentru proporția componentei principale a părții stabile a depozitelor la vedere, calculată în conformitate cu alineatele (2) și (3):

(a) 90 % pentru depozitele de retail în cont curent menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (i);

(b) 70 % pentru depozitele de retail care nu sunt deținute într-un cont curent menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (ii);

(c) 50 % pentru depozitele interbancare ale clienților nefinanciari menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

(7) Instituțiile tratează toate depozitele interbancare ale clienților financiari, de tipul celor menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (i), ca depozite la vedere auxiliare.

(8) Instituțiile alocă respectiva componentă auxiliară a depozitelor la vedere în tranșa de timp aferentă reevaluării menționată la punctul 1 litera (a) din anexă.

(9) Instituțiile alocă respectivele componente principale ale depozitelor la vedere în mod consecvent de-a lungul timpului în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, pe baza datelor interne observate și sub rezerva următoarelor restricții în materie de scadență calculate pe baza unei medii ponderate:

(a) 5 ani, în cazul depozitelor la vedere menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (i);

(b) 4,5 ani, în cazul depozitelor la vedere menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (ii);

(c) 4 ani, în cazul depozitelor la vedere menționate la alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

(10) Instituțiile identifică depozitele la vedere drept depozite la vedere auxiliare în cazul în care totalul depozitelor la vedere este mai mic de 2 % din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care sunt contabilizate ca pasiv în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

Articolul 9

Împrumuturi cu dobândă fixă care sunt supuse riscului de rambursare anticipată

(1) Instituțiile consideră că împrumuturile cu dobândă fixă acordate clienților de retail sunt supuse riscului de rambursare anticipată în cazul în care debitorul este în măsură să ramburseze parțial sau integral principalul restant înainte de data rambursării convenite prin contract sau de data scadenței contractuale a principalului:

(a) fie fără a suporta costurile economice pentru o astfel de rambursare, fie

(b) suportând costurile economice doar peste pragul de plată anticipată.

(2) În ceea ce privește pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare menționate la alineatele (1) și (7), instituțiile estimează rata de plată anticipată condiționată anuală de referință pentru fiecare monedă, într-un mod consecvent în timp și adecvat pentru o rată medie de plată anticipată. Instituțiile estimează rata medie de plată anticipată separat pentru fiecare portofoliu de poziții omogene din afara portofoliului de tranzacționare și în temeiul structurii temporale predominante a ratei dobânzilor, pe baza tuturor observațiilor interne disponibile.

În sensul primului paragraf, instituțiile pot stabili rata de plată anticipată la 0 în cazul în care totalul atât al împrumuturilor cu dobândă fixă menționate la alineatul (1), cât și al activelor cu rată fixă menționate la alineatul (7) reprezintă mai puțin de 5 % din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care sunt contabilizate ca active în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

(3) Instituțiile ajustează rata de plată anticipată condiționată estimată în conformitate cu alineatul (2) după cum urmează:

(a) în scenariile care prevăd o creștere a ratelor dobânzii, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (i), litera (b) punctul (ii) și litera (c) punctul (i), instituțiile înmulțesc cu 0,8 rata de plată anticipată condiționată;

(b) în scenariile care prevăd o scădere a ratelor dobânzii, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (ii), litera (b) punctul (i) și litera (c) punctul (ii), instituțiile înmulțesc cu 1,2 rata de plată anticipată condiționată.

(4) Pentru fiecare tranșă de timp aferentă reevaluării menționată la punctul 1 din anexă, instituțiile estimează valoarea preconizată a împrumuturilor plătite anticipat per tranșă de timp aferentă reevaluării ca fiind produsul dintre:

(a) soldul împrumuturilor cu dobândă fixă menționate la alineatul (1) pentru un anumit tip de produs omogen exprimat într-o anumită monedă;

(b) rata de plată anticipată condiționată stabilită în conformitate cu alineatul (2), înmulțită cu lungimea tranșei de timp aplicabile aferente reevaluării menționate la punctul 2 din anexă și ajustată în conformitate cu alineatul (3).

În sensul literei (a), instituțiile nu consideră drept solduri sumele scadente sau plătite anticipat, mai devreme decât limita inferioară a tranșei de timp aferentă reevaluării.

(5) Instituțiile alocă cuantumul plătit anticipat al împrumuturilor cu dobândă fixă menționate la alineatul (1), inclusiv penalitățile pentru cuantumul plătit anticipat de clienții retail în scenariul aplicabil, în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă. Instituțiile alocă orice parte din fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale împrumuturilor cu dobândă fixă care nu se așteaptă să fie plătită anticipat în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, pe baza graficului de rambursare prevăzut în contract, pe durata scadențelor contractuale ale împrumuturilor respective.

(6) Instituțiile tratează împrumuturile cu dobândă fixă acordate clienților de tip wholesale, în cazul în care debitorul este în măsură să plătească anticipat principalul restant, parțial sau integral, înainte de data rambursării convenite prin contract sau de data scadenței contractuale a principalului, în conformitate cu articolele 6 și 13.

(7) În cazul în care instituția este expusă la active sub formă de titluri de valoare cu instrumente-suport sub formă de împrumuturi cu dobândă fixă de tipul celor menționate la alineatul (1) („active cu rată fixă”), iar emitentul acestor active cu rată fixă nu are obligația de a înlocui împrumuturile cu dobândă fixă în cazul rambursării anticipate a acestora, instituția respectivă aplică o abordare de tip „look-through” și evaluează pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare pe activele respective în conformitate cu alineatul (1), indiferent dacă contrapartea instituției respective este un client de tip wholesale sau de retail.

Articolul 10

Depozite la termen cu dobândă fixă care sunt supuse riscului de lichidare anticipată

(1) Instituțiile consideră depozitele la termen cu dobândă fixă ca fiind depozite la termen cu dobândă fixă supuse riscului de lichidare anticipată în cazul în care se aplică ambele condiții prevăzute în continuare:

(a) aceste depozite la termen cu dobândă fixă constituie depozite de retail;

(b) deponentul are opțiunea de a răscumpăra orice sold al depozitelor la termen cu dobândă fixă înainte de data scadenței contractuale a depozitului.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile pot trata depozitele la termen cu dobândă fixă în conformitate cu articolul 6 în cazul în care retragerea anticipată a depozitelor respective ar conduce la o penalizare pentru deponent, compensând atât pierderea dobânzii între data lichidării depozitului și data scadenței contractuale a acestuia, cât și costul economic de lichidare a depozitului.

(3) Instituțiile tratează depozitele la termen cu dobândă fixă care sunt depozite interbancare în conformitate cu articolul 6.

În cazul în care deponentul de tip wholesale are opțiunea de a lichida orice sold al depozitului înainte de scadența sa contractuală, iar condițiile prevăzute la alineatul (2) nu sunt îndeplinite, instituțiile tratează opțiunea respectivă ca opțiune automată încorporată în conformitate cu articolul 13.

(4) Instituțiile estimează rata de lichidare cumulată de referință pentru depozitele la termen cu dobândă fixă menționate la alineatul (1) într-un mod consecvent în timp și adecvat pentru o rată medie de lichidare anticipată. Instituțiile estimează rata de lichidare cumulată de referință pentru depozitele la termen separat pentru fiecare portofoliu de produse omogene exprimate într-o monedă și în temeiul structurii temporale predominante a ratei dobânzilor, pe baza tuturor observațiilor interne disponibile.

În sensul primului paragraf, instituțiile pot stabili rata de lichidare cumulată de referință pentru depozitele la termen la 0 în cazul în care totalul depozitelor la termen cu dobândă fixă menționate la alineatul (1) reprezintă mai puțin de 5 % din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care sunt contabilizate ca pasive în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

(5) Instituțiile ajustează rata de lichidare cumulată de referință pentru depozitele la termen cu dobândă fixă estimată în conformitate cu alineatul (4) la scenariile aplicabile, după cum urmează:

(a) în scenariile care prevăd o scădere a ratelor dobânzii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (ii), litera (b) punctul (ii) și litera (c) punctul (ii), instituțiile înmulțesc cu 0,8 rata de lichidare;

(b) în scenariile care prevăd o creștere a ratelor dobânzii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (i), litera (b) punctul (i) și litera (c) punctul (i), instituțiile înmulțesc cu 1,2 rata de lichidare.

(6) Pentru fiecare tranșă de timp aferentă reevaluării menționată la punctul 1 din anexă, instituțiile obțin cuantumul preconizat al depozitelor la termen cu dobândă fixă lichidate anticipat prin înmulțirea depozitelor la termen cu dobândă fixă menționate la alineatul (1) dintr-un anumit tip de produs omogen exprimat într-o anumită monedă cu rata de lichidare cumulată de referință pentru depozitele la termen aplicabilă depozitelor la termen cu dobândă fixă ajustată în conformitate cu alineatul (5).

(7) Pentru toate tranșele de timp aferente reevaluării și seturile de tipuri de produse omogene, instituțiile obțin cuantumul total al depozitelor la termen cu dobândă fixă lichidate anticipat prin agregarea cuantumurilor lichidate anticipat menționate la alineatul (6). Instituțiile alocă cuantumurile lichidate anticipat agregate în tranșa de timp aferentă reevaluării menționată la punctul 1 litera (a) din anexă. Instituțiile alocă părțile din fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale depozitelor la termen cu dobândă fixă menționate la alineatul (1) care nu se așteaptă să fie lichidate anticipat în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, în funcție de scadența lor contractuală.

Articolul 11

Instrumente financiare derivate fără opționalitate

(1) Instituțiile separă instrumentele financiare derivate fără opționalitate într-un segment plătitor și primitor.

(2) Instituțiile tratează segmentul primitor al unui instrument derivat fără opționalitate drept flux de numerar de intrare, iar segmentul plătitor drept flux de numerar de ieșire.

Instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă.

(3) Instituțiile tratează separat pentru fiecare segment din fiecare monedă swapurile pe rata dobânzii în valute diferite care implică swapul de principal sau de dobândă în monede diferite.

(4) Instituțiile tratează veniturile din dobânzi și cheltuielile cu dobânzile din instrumente financiare derivate utilizate pentru acoperirea riscurilor separat de veniturile și cheltuielile care decurg din poziția acoperită împotriva riscurilor.

Articolul 12

Expuneri la risc neperformante și angajamente de creditare cu rată fixă pentru contrapărțile de tip retail

(1) Instituțiile cu o rată a expunerilor neperformante de cel puțin 2 % alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale expunerilor lor neperformante în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă. Acestea alocă fluxurile de numerar preconizate după deducerea provizioanelor, ținând seama de plasarea în timp a celor dintâi și într-un mod aplicat cu consecvență de-a lungul timpului.

În sensul primului paragraf, instituțiile calculează rata expunerilor neperformante împărțind cuantumul titlurilor de datorie, creditelor și avansurilor neperformante, astfel cum se menționează la articolul 47a alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la cuantumul total al titlurilor de datorie, creditelor și avansurilor brute.

(2) În cazul în care suma valorilor noționale ale angajamentelor de creditare cu rată fixă față de contrapărțile de retail depășește 2 % din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care sunt contabilizate ca activ în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, instituțiile estimează cuantumul tras, atât în scenariul de referință, cât și în scenariile aplicabile menționate la articolul 4, pe baza următoarelor:

(a) observații interne istorice ale tragerilor din angajamentele de creditare cu rată fixă în funcție de tipul de contraparte în condiții similare;

(b) valoarea contractului pentru contraparte în scenariul de referință;

(c) valoarea contractului pentru contraparte în scenariul de șoc.

Instituțiile alocă sumele trase estimate în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă în conformitate cu momentul estimat al tragerii.

Articolul 13

Valoarea economică a majorării de capital propriu pentru opțiunile automate pe rata dobânzii

(1) Instituțiile calculează valoarea economică a majorărilor de capital propriu pentru opțiunile automate pe rata dobânzii incluse în pozițiile lor din afara portofoliului de tranzacționare menționate la articolul 5 alineatul (3) litera (a).

(2) În cazul unei opțiuni automate pe rata dobânzii cumpărate, instituțiile calculează variația valorii opțiunii respective între valoarea sa din scenariul aplicabil, ținând seama de o creștere relativă a volatilității implicite a ratei dobânzii de 25 %, și valoarea sa din scenariul de referință.

(3) În cazul unei opțiuni automate pe rata dobânzii vândute, instituțiile calculează variația valorii opțiunii respective între valoarea sa din scenariul aplicabil și valoarea sa din scenariul de referință.

În sensul primului paragraf, variația valorii este diferența dintre următoarele litere (a) și (b):

(a) o estimare a valorii opțiunii pentru deținătorul opțiunii, având în vedere:

  (i) o curbă a randamentului fără risc în moneda aplicabilă conform scenariului aplicabil;

  (ii) o creștere relativă a volatilității implicite a ratei dobânzii cu 25 %;

(b) valoarea opțiunii de rată a dobânzii pentru deținătorul opțiunii, calculată utilizând curba randamentului neafectată de șocuri și volatilitatea implicită a ratei dobânzii în moneda aplicabilă la data evaluării.

(4) Instituțiile calculează valoarea economică a majorării de capital propriu pentru riscul de opțiune automată pe rata dobânzii ca diferența dintre valorile tuturor opțiunilor cumpărate calculate în conformitate cu alineatul (2) și valorile tuturor opțiunilor vândute calculate în conformitate cu alineatul (3), după aplicarea scenariului pentru o monedă.

(5) Pentru calculul menționat la alineatele (2) și (3), instituțiile utilizează metodele lor interne de evaluare aplicabile.

CAPITOLUL III

METODOLOGIE STANDARDIZATĂ DE EVALUARE A RISCURILOR CARE AFECTEAZĂ VENITURILE NETE DIN DOBÂNZI AFERENTE ACTIVITĂȚILOR DIN AFARA PORTOFOLIULUI DE TRANZACȚIONARE ALE UNEI INSTITUȚII

Articolul 14

Cerințe pentru alocarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale

(1) Atunci când utilizează metodologia standardizată pentru evaluarea riscurilor care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează veniturile nete din dobânzi obținute din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare, instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale pozițiilor lor din afara portofoliului de tranzacționare în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă.

(2) Articolele 5-12 se aplică alocării fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale menționate la alineatul (1), sub rezerva derogărilor prevăzute la alineatele (3)-(6) ale prezentului articol.

(3) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (2) primul paragraf, instituțiile includ marjele comerciale și alte componente de marjă din plățile de dobânzi în fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale.

(4) Pe lângă alocarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale menționate la articolul 6, articolul 9 alineatul (5), articolul 10 alineatul (7) și articolul 12 în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, instituțiile alocă respectivele fluxuri de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale în tranșele de timp aferente termenelor de referință menționate la punctul 3 din anexă. Fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale care reprezintă plăți de dobânzi preiau termenul de referință al instrumentului care le-a generat.

(5) În plus față de alocarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale menționate la articolul 7 și la articolul 8 în tranșele de timp relevante aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă, instituțiile alocă respectivele fluxuri de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale în tranșa de timp aferentă termenului de referință menționată la punctul 3 litera (a) din anexă.

(6) Instituțiile tratează segmentele fixe ale instrumentelor financiare derivate menționate la articolul 11 în conformitate cu alineatul (4) al prezentului articol.

Instituțiile tratează segmentele variabile ale instrumentelor financiare derivate menționate la articolul 11 în conformitate cu alineatul (5) al prezentului articol.

Articolul 15

Majorarea veniturilor nete din dobânzi pentru opțiunile automate pe rata dobânzii până la sfârșitul orizontului de timp al veniturilor nete din dobânzi

(1) Instituțiile calculează majorările veniturilor nete din dobânzi pentru opțiunile automate pe rata dobânzii incluse în pozițiile lor din afara portofoliului de tranzacționare, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (3) litera (a), până la sfârșitul orizontului de timp al veniturilor nete din dobânzi.

(2) În sensul alineatului (1), articolul 13 se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva derogărilor prevăzute la alineatele (3)-(6) ale prezentului articol.

(3) Instituțiile exclud din calculul majorărilor veniturilor nete din dobânzi menționate la alineatul (1) opțiunile automate pe rata dobânzii care pot fi exercitate numai după orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi.

(4) Atunci când calculează majorările veniturilor nete din dobânzi menționate la alineatul (1), instituțiile nu iau în considerare creșterea relativă a volatilității implicite.

(5) Instituțiile calculează valoarea menționată la articolul 13 alineatele (2) și (3) pe baza plăților preconizate în scenariul de referință și în scenariile aplicabile.

(6) Instituțiile presupun că instrumentele a căror opționalitate sau neliniaritate este activată automat sunt reînnoite cu caracteristici comparabile până la sfârșitul orizontului de timp al veniturilor nete din dobânzi.

Articolul 16

Modificări ale valorii de piață pentru opțiunile automate pe rata dobânzii deținute la valoarea justă care ajung la scadență după orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi

Instituțiile calculează, în conformitate cu articolul 13, modificările valorii de piață pentru opțiunile automate pe rata dobânzii deținute la valoarea justă care ajung la scadență după orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi.

CAPITOLUL IV

CALCULAREA MĂSURII STANDARDIZATE A RISCULUI PENTRU VALOAREA ECONOMICĂ A CAPITALULUI PROPRIU

Articolul 17

Calcularea valorii economice a capitalului propriu și a modificărilor valorii economice a capitalului propriu

(1) Instituțiile calculează valoarea economică a capitalului propriu pentru scenariul de referință și scenariile de șoc aplicabile pentru fiecare monedă în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4). Instituțiile calculează modificările valorii economice a capitalului propriu în conformitate cu alineatele (5) și (6).

(2) Instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale menționate la articolele 6, 7 și 8, la articolul 9 alineatul (5), la articolul 10 alineatul (7), la articolul 11 alineatul (2) și la articolul 12 în tranșele de timp aferente reevaluării menționate la articolele respective după cum urmează:

(a) toate fluxurile de numerar pozitive și negative rezultate din reevaluarea valorii noționale din cadrul unei tranșe de timp aferente reevaluării se compensează, formând o poziție lungă netă sau o poziție scurtă netă pentru fiecare tranșă de timp aferentă reevaluării;

(b) fluxurile de numerar de intrare au semn pozitiv, iar fluxurile de numerar de ieșire au semn negativ.

(3) Instituțiile aplică un factor de actualizare fluxurilor de numerar nete rezultate din reevaluarea valorii noționale pentru a obține valoarea lor actualizată. Instituțiile calculează factorul de actualizare respectiv $DF_{i,c}(t_k)$ pornind de la rata dobânzii de la momentul zero $R_{i,c}(t_k)$ la punctul de mijloc al tranșei pentru scenariul *i* și moneda *c* respective, înmulțită cu punctul de mijloc al tranșei t_k, după cum urmează:

$$DF_{i,c}(t_k) = \exp\left(-R_{i,c}(t_k) * t_k\right)$$

(4) Instituțiile însumează fluxurile de numerar nete actualizate rezultate din reevaluarea valorii noționale din toate tranșele de timp aferente reevaluării pentru a determina valoarea economică a capitalului propriu pentru scenariul de referință și scenariile aplicabile, pentru fiecare monedă.

(5) Instituțiile calculează modificarea valorii economice a capitalului propriu scăzând valoarea economică a capitalului propriu în scenariul de referință din valoarea economică a capitalului propriu în scenariul aplicabil și adăugând modificarea valorii opțiunii automate pe rata dobânzii calculată în conformitate cu articolul 13.

(6) Atunci când calculează variația agregată pentru fiecare scenariu, instituțiile însumează orice variație negativă și pozitivă care apare pentru fiecare monedă. În cadrul acestui calcul, instituțiile convertesc monedele diferite de moneda de raportare în moneda de raportare la cursul valutar la vedere al BCE de la data de referință. Variațiile pozitive se ponderează cu un factor de 50 % sau cu un factor de 80 % în cazul monedelor mecanismului cursului de schimb („MCS II") al căror interval de fluctuație convenit în mod oficial este mai îngust decât intervalul standard de +/-15 %.

Instituțiile recunosc câștigurile ponderate până la cea mai mare valoare dintre următoarele valori:

(a) valoarea absolută a variațiilor negative ale monedelor EUR sau MCS II;

(b) rezultatul aplicării unui factor de 50 % la variațiile pozitive ale monedelor MCS II sau EUR.

CAPITOLUL V

CALCULAREA MĂSURII STANDARDIZATE A RISCULUI PENTRU VENITURILE NETE DIN DOBÂNZI

Articolul 18

Orizontul de timp

Instituțiile calculează veniturile nete din dobânzi obținute din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare pe un orizont de timp minim de 1 an („orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi”).

Timpul rămas până la sfârșitul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi este orizontul ratei nete a dobânzii minus punctul de mijloc al tranșelor de timp aferente reevaluării menționate la punctul 1 din anexă („timpul rămas”).

Articolul 19

Calcularea contribuției ratei preconizate a dobânzii fără risc legate de reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale

(1) Pentru a calcula contribuția la veniturile nete din dobânzi a randamentului fără risc preconizat legat de reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale, astfel cum se menționează la alineatul (4), instituțiile calculează, pentru fiecare monedă și pentru fiecare scenariu, rate forward care reflectă componenta fără risc a ratelor dobânzii care se preconizează că se va aplica împrumuturilor fără risc începând cu punctele de mijloc ale tranșelor de timp aferente reevaluării menționate la punctul 4 din anexă și cu scadențe care corespund punctelor de mijloc ale tranșelor de timp aferente termenului de referință menționate la punctul 3 din anexă.

(2) Instituțiile calculează ratele forward menționate la alineatul (1) în conformitate cu următoarea formulă:

$$FWD_{i,c}(t_k, t_k + REF_j) = -\frac{\ln\left[{}^{D}F_{i,c}(t_k\ REF_j)\big/{}_{D}F_{i,c}(t_k)\right]}{REF_j}$$

unde:

t_k este punctul de mijloc al tranșei de timp aferente reevaluării k;

REF_j este punctul de mijloc al tranșei de timp aferente termenului de referință j;

$FWD_{i,c}(t_k, t_k + REF_j)$ este rata forward pentru scenariul respectiv i și pentru moneda c a unui împrumut fără risc care începe la punctul de mijloc al tranșei de timp aferente reevaluării k și care ajunge la scadență la punctul de mijloc al tranșei de timp aferente termenului de referință j;

$DF_{i,c}(t_k)$ este factorul de actualizare pentru scenariul respectiv i, pentru moneda c și momentul t_k, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (3).

(3) Instituțiile calculează rata dobânzii fără risc aplicabilă, pentru fiecare combinație dintre punctul de mijloc al unei tranșe de timp aferente reevaluării și punctul de mijloc al unei tranșe de timp aferente termenului de referință, înmulțind ratele forward menționate la alineatul (1) cu orizontul de timp rămas menționat la articolul 18 al doilea paragraf.

(4) Instituțiile calculează contribuția la veniturile nete din dobânzi a ratei preconizate a dobânzii fără risc legate de reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ca produsul dintre următoarele litere (a) și (b):

(a) fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale menționate la articolele 6, 7 și 8, la articolul 9 alineatul (5), la articolul 10 alineatul (7), la articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf și la articolul 12, alocate în conformitate cu articolul 14 alineatele (4) și (5);

(b) contribuția ratei dobânzii fără risc aplicabile corespunzătoare, calculată în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol.

Articolul 20

Calcularea contribuției marjei comerciale preconizate legate de reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale

(1) Instituțiile calculează contribuția la veniturile nete din dobânzi a marjei comerciale preconizate legate de reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale prin înmulțirea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale calculate în conformitate cu alineatul (2) cu marja comercială aplicabilă menționată la alineatul (4).

(2) În scopul calculului menționat la alineatul (1), instituțiile:

(a) alocă, la revizuirea marjelor comerciale, fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale instrumentelor menționate la articolele 6-12 în tranșele de timp aferente reevaluării menționate la punctul 4 din anexă;

(b) estimează:

(i) rata aplicabilă a marjei comerciale, în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol;

(ii) timpul rămas menționat la articolul 18 al doilea paragraf.

În sensul literei (a), articolele 6-12 se aplică *mutatis mutandis*. Cu toate acestea, în cazul instrumentelor cu rată variabilă, instituțiile alocă partea din fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale care constituie un principal în conformitate cu data finală a scadenței contractuale a respectivelor instrumente cu rată variabilă.

(3) În sensul alineatului (1), instituțiile alocă pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare diferitelor tipuri de active financiare și de pasive financiare, împărțite în funcție de localizarea geografică și de moneda în care sunt exprimate.

Tipurile de active financiare menționate la primul paragraf sunt următoarele:

(a) titluri de natura datoriei;

(b) credite și avansuri – societăți nefinanciare;

(c) credite și avansuri – gospodării – credite ipotecare;

(d) credite și avansuri – gospodării – credite (fără ipoteci);

(e) credite și avansuri – alte contrapărți;

(f) alte produse din afara portofoliului de tranzacționare.

Tipurile de pasive financiare menționate la primul paragraf sunt următoarele:

(a) depozite – societăți nefinanciare;

(b) depozite – gospodării;

(c) depozite – alte contrapărți;

(d) titluri de natura datoriei;

(e) alte pasive din afara portofoliului de tranzacționare.

(4) În cazul instrumentelor tranzacționate pe piețe lichide profunde și active, a căror valoare poate fi determinată pe baza unor prețuri de piață difuzate pe scară largă și ușor accesibile, instituțiile estimează rata aplicabilă a marjei comerciale menționată la alineatul (2) litera (b) pe baza prețului de piață, a plăților dobânzilor aferente instrumentelor respective și a deducerii ratei dobânzii fără risc.

În cazul altor instrumente decât cele menționate la primul paragraf, instituțiile estimează rata aplicabilă a marjei comerciale menționată la alineatul (2) litera (b) pe baza mediei ponderate a marjelor comerciale primite sau plătite în tranzacții în ultimele 360 de zile, având în vedere tipul de produs, localizarea geografică și moneda în care sunt exprimate, astfel cum se menționează la alineatul (2). În absența unor astfel de tranzacții, instituțiile estimează rata aplicabilă a marjei comerciale pe baza unor ipoteze bazate pe marjele primite sau plătite în portofolii comparabile.

(5) Rata aplicabilă a marjei comerciale în scenariul de referință, estimată în conformitate cu alineatul (3), se aplică și în scenariul aplicabil.

(6) Pentru a ține seama de timpul rămas menționat la articolul 18 al doilea paragraf, instituțiile calculează procentul randamentului marjei comerciale înmulțind rata aplicabilă a marjei comerciale estimată în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol cu timpul rămas.

Articolul 21

Calcularea plăților de dobânzi sau a părții din plățile de dobânzi efectuate până la data revizuirii inclusiv

(1) Instituțiile calculează contribuția la veniturile nete din dobânzi a plăților de dobânzi efectuate până la data reevaluării, inclusiv data respectivă, alocând tranșelor de timp aferente reevaluării menționate la punctul 4 din anexă, în plus față de alocarea menționată la articolele 19 și 20, plățile de dobânzi aferente instrumentelor menționate la articolele 6-12, cu condiția ca respectivele plăți de dobânzi să îndeplinească următoarele condiții:

(a) valoarea plății dobânzii este cunoscută și fixă, fără posibilitatea ca plata să se modifice din cauza unei variații a ratelor dobânzii;

(b) se preconizează că plata dobânzii va fi efectuată în orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi menționat la articolul 18 primul paragraf.

(2) În ceea ce privește instrumentele cu rată variabilă, în cazul în care plata dobânzii are loc după data reevaluării, instituțiile aplică alineatul (1) al prezentului articol numai părții din plata dobânzii care reprezintă marja comercială.

Articolul 22

Modificări ale valorii de piață pentru instrumentele deținute la valoarea justă care ajung la scadență după orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi

(1) Instituțiile calculează modificările valorii de piață după orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi pentru instrumentele deținute la valoarea justă prin aplicarea *mutatis mutandis* a articolului 17 alineatele (3), (4) și (5) în cazul alocării efectuate în conformitate cu alineatul (2).

(2) În ceea ce privește alocarea menționată la alineatul (1), instituțiile aplică articolul 17 alineatul (2) *mutatis mutandis* și includ marjele comerciale și alte componente de marjă din plățile de dobânzi în fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale, cu următoarele derogări:

(a) instituțiile exclud fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale legate de instrumentele care nu sunt deținute la valoarea justă;

(b) instituțiile exclud reevaluarea valorii noționale a fluxurilor de numerar din orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi prin stabilirea acestor fluxuri de numerar la zero în tranșele de timp aferente reevaluării menționate la punctul 4 din anexă.

Articolul 23

Majorarea veniturilor nete din dobânzi pentru riscul aferent bazei

(1) În plus față de alocarea menționată la articolul 7, instituțiile alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale instrumentelor cu rată variabilă, pentru fiecare monedă, în funcție de data reevaluării lor, în tranșele de timp aferente reevaluării menționate la punctul 4 din anexă, în cazul în care suma respectivelor instrumente cu rată variabilă, altele decât cele din termenul de referință „overnight" menționat la alineatul (2) litera (a) a prezentului articol, depășește 5 % din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care sunt contabilizate ca active în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

În sensul primului paragraf, instituțiile exclud opțiunile încorporate pe rata dobânzii și tratează opțiunile respective în conformitate cu alineatul (8).

(2) Atunci când alocă fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale menționate la alineatul (1), instituțiile atribuie fluxurile de numerar respective următoarelor termene de referință la care se referă instrumentul cu rată variabilă:

(a) overnight;

(b) 1 lună;

(c) 3 luni;

(d) 6 luni;

(e) 12 luni.

(3) În absența unui termen de referință corespunzător, instituțiile încadrează fluxurile de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale într-una dintre următoarele categorii:

(a) „rata dobânzii de politică monetară", în cazul în care instrumentul cu rată variabilă se referă la o rată de politică a unei bănci centrale;

(b) „altele", în cazul în care instrumentul cu rată variabilă se referă la orice alt indice de referință.

Instituțiile atribuie semnul pozitiv fluxurilor de numerar de intrare rezultate din reevaluarea valorii noționale și semnul negativ fluxurilor de numerar de ieșire rezultate din reevaluarea valorii noționale.

(4) Pentru o anumită monedă, pe baza observațiilor istorice privind variațiile ratelor dobânzii instrumentelor și pentru fiecare termen de referință menționat la alineatul (2) și fiecare categorie menționată la alineatul (3), instituțiile estimează șocurile restrictive și șocurile expansive într-un mod care să fie aplicat cu consecvență de-a lungul timpului.

(5) Instituțiile estimează șocurile restrictive și expansive menționate la alineatul (4) prin compararea ratelor dobânzii din termenul de referință „overnight" menționat la alineatul (2) litera (a) cu celelalte termene de referință menționate la alineatul (2) literele (b)-(e) și cu categoriile menționate la alineatul (3).

(6) Instituțiile aplică, pentru fiecare monedă, șocurile restrictive și expansive menționate la alineatul (4), înmulțite cu timpul rămas menționat la articolul 18 al doilea paragraf, fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale.

(7) Instituțiile agregă, dar separat pentru șocurile restrictive și expansive menționate la alineatul (4), rezultatele calculelor menționate la alineatul (6).

(8) Instituțiile calculează, atât pentru șocurile restrictive, cât și pentru cele expansive menționate la alineatul (4), plățile din opțiunile automate pe rata dobânzii legate de instrumente cu rată variabilă și compară plățile respective cu plățile calculate în cadrul scenariului de referință.

Instituțiile adaugă diferența dintre plăți rezultată din comparația menționată la primul paragraf la rezultatul agregat menționat la alineatul (7), dar separat pentru șocul restrictiv și cel expansiv. Acestea atribuie semnul pozitiv plăților primite și semnul negativ plăților efectuate. Instituțiile nu actualizează plățile și nu emit nicio ipoteză cu privire la modificările volatilității.

(9) Majorarea veniturilor nete din dobânzi pentru riscul aferent bazei este rezultatul mai mic calculat în conformitate cu alineatele (1)-(8) în ceea ce privește șocurile restrictive și expansive.

Articolul 24

Calcularea veniturilor nete din dobânzi și a variațiilor veniturilor nete din dobânzi

(1) Instituțiile calculează veniturile nete din dobânzi adunând toate elementele următoare, excluzând opțiunile automate pe rata dobânzii, până la sfârșitul orizontului de timp al veniturilor nete din dobânzi:

(a) randamentele fără risc preconizate pentru reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale, calculate în conformitate cu articolul 19;

(b) marja comercială preconizată pentru reinvestirea sau refinanțarea fluxurilor de numerar rezultate din reevaluarea valorii noționale ale instrumentelor menționate la articolele 6-12, calculată în conformitate cu articolul 20;

(c) suma plăților de dobânzi efectuate până la data reevaluării, inclusiv data respectivă, calculată în conformitate cu articolul 21, din care se scade orice dobândă semnificativă acumulată la t = 0.

(2) În scopul calculului menționat la alineatul (1), instituțiile atribuie semnul pozitiv fluxurilor de numerar de intrare și semnul negativ fluxurilor de numerar de ieșire.

(3) Instituțiile calculează impactul unui scenariu asupra veniturilor nete din dobânzi adunând toate elementele următoare:

(a) diferența dintre:

(i) calculul menționat la alineatul (1) referitor la scenariul aplicabil;

(ii) calculul menționat la alineatul (1) referitor la scenariul de referință;

(b) majorarea veniturilor nete din dobânzi pentru opțiunile automate în orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi, calculată în conformitate cu articolul 15;

(c) majorarea veniturilor nete din dobânzi pentru riscul aferent bazei menționată la articolul 23.

În sensul primului paragraf literele (a) și (b), instituțiile utilizează aceleași scenarii.

În sensul primului paragraf litera (c), instituțiile calculează majorarea veniturilor nete din dobânzi pentru riscul aferent bazei în raport cu șocurile restrictive sau expansive, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (9), care are cel mai mare impact negativ asupra veniturilor nete din dobânzi.

(4) Atunci când calculează variația agregată pentru fiecare scenariu, instituțiile însumează orice variație negativă și pozitivă care apare pentru fiecare monedă. În cadrul acestui calcul, instituțiile convertesc monedele diferite de moneda de raportare în moneda de raportare la cursul valutar la vedere al BCE de la data de referință. Variațiile pozitive se ponderează cu un factor de 50 % sau cu un factor de 80 % în cazul monedelor MCS II, al căror interval de fluctuație convenit în mod oficial este mai îngust decât intervalul standard de +/-15 %.

Instituțiile recunosc câștigurile ponderate până la cea mai mare valoare dintre următoarele valori:

(a) valoarea absolută a variațiilor negative ale monedelor EUR sau MCS II;

(b) rezultatul aplicării unui factor de 50 % la variațiile pozitive ale monedelor MCS II sau EUR.

CAPITOLUL VI

METODOLOGIE STANDARDIZATĂ SIMPLIFICATĂ PENTRU CALCULAREA VALORII ECONOMICE A CAPITALULUI PROPRIU ȘI A VENITURILOR NETE DIN DOBÂNZI

Articolul 25

Metodologie standardizată simplificată pentru calcularea valorii economice a capitalului propriu și a variațiilor valorii economice a capitalului propriu

(1) Pentru calcularea valorii economice a capitalului propriu și a variațiilor valorii economice a capitalului propriu în conformitate cu metodologia standardizată simplificată, instituțiile aplică articolele 5-13, sub rezerva derogărilor prevăzute la alineatele (2)-(5) ale prezentului articol.

(2) În scenariul de referință, se aplică următoarele:

(a) prin derogare de la articolul 8 alineatele (2)-(6), instituțiile stabilesc cuantumul componentei principale a depozitelor la vedere aplicând următoarele ponderi:

(i) 69,23 %, în cazul depozitelor de retail la vedere într-un cont curent menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i);

(ii) 53,85 %, în cazul depozitelor de retail la vedere care nu sunt deținute într-un cont curent menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii);

(iii) 38,46 %, în cazul depozitelor interbancare la vedere ale clienților nefinanciari menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(b) prin derogare de la articolul 8 alineatul (9), instituțiile alocă componenta principală a depozitelor la vedere în mod uniform în timp, astfel cum se prevede la punctul 5 litera (a) din anexă.

(3) În scenariile care prevăd o scădere a ratei dobânzii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (ii), litera (b) punctul (ii) și litera (c) punctul (ii), se aplică următoarele dispoziții:

(a) prin derogare de la articolul 8 alineatele (2)-(6), instituțiile stabilesc cuantumul componentei principale a depozitelor la vedere aplicând următoarele ponderi:

(i) 90 %, în cazul depozitelor de retail la vedere într-un cont curent menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i);

(ii) 70 %, în cazul depozitelor de retail la vedere care nu sunt deținute într-un cont curent menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii);

(iii) 50 %, în cazul depozitelor interbancare la vedere ale clienților nefinanciari menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(b) prin derogare de la articolul 8 alineatul (9), instituțiile alocă componenta principală a depozitelor la vedere în mod uniform în timp, astfel cum se prevede la punctul 5 litera (b) din anexă.

(4) În scenariile care prevăd o creștere a ratei dobânzii pe termen scurt, astfel cum se menționează la articolul 4 litera (a) punctul (i), litera (b) punctul (i) și litera (c) punctul (i), se aplică următoarele dispoziții:

(a) prin derogare de la articolul 8 alineatele (2)-(6), instituțiile stabilesc cuantumul componentei principale a depozitelor la vedere aplicând următoarele ponderi:

(i) 48,46 %, în cazul depozitelor de retail la vedere într-un cont curent menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i);

(ii) 37,69 %, în cazul depozitelor de retail la vedere care nu sunt deținute într-un cont curent menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii);

(iii) 26,92 %, în cazul depozitelor interbancare la vedere ale clienților nefinanciari menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(b) prin derogare de la articolul 8 alineatul (9), instituțiile alocă componenta principală a depozitelor la vedere în mod uniform în timp, astfel cum se prevede la punctul 5 litera (c) din anexă.

(5) Instituțiile calculează variația valorii menționată la articolul 13 alineatele (2) și (3) ca diferența dintre suma plăților din scenariul de referință și suma plăților din scenariul aplicabil, actualizate cu ratele dobânzilor fără risc aplicabile. Instituțiile nu iau în considerare niciun efect al creșterii volatilității și înmulțesc plățile opțiunilor automate din cadrul scenariului aplicabil cu 1,10.

Articolul 26

Metodologia standardizată simplificată pentru calcularea veniturilor nete din dobânzi și a variațiilor veniturilor nete din dobânzi

(1) Pentru calcularea veniturilor nete din dobânzi și a variațiilor veniturilor nete din dobânzi în conformitate cu metodologia standardizată simplificată, instituțiile aplică articolele 14-16, sub rezerva derogărilor prevăzute la alineatele (2)-(7) ale prezentului articol.

(2) În cazul calculului menționat la alineatul (1) se aplică și articolul 25.

(3) Articolul 14 alineatul (4) nu se aplică în cazul calculului menționat la alineatul (1). Pentru fiecare tip de produs menționat la articolul 20 alineatul (3), instituțiile calculează:

(a) un termen de referință mediu pentru toate activele cu dobândă fixă sensibile la rata dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare;

(b) un termen de referință mediu pentru toate pasivele cu dobândă fixă sensibile la rata dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare.

(4) Prin derogare de la articolul 19, instituțiile aplică termenele de referință medii calculate în locul punctelor de mijloc ale tranșelor de timp aferente termenelor de referință prevăzute la punctul 3 din anexă.

(5) Prin derogare de la articolul 20 alineatul (2), instituțiile separă, atunci când aplică articolul 20 alineatul (3) al treilea paragraf, pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare menționate la articolul 20 alineatul (2) numai în funcție de tipurile de produse, și nu de localizarea geografică.

(6) Prin derogare de la articolul 21, instituțiile calculează plățile de dobânzi sau o parte din plățile de dobânzi efectuate până la data reevaluării, inclusiv data respectivă, înmulțind următoarele:

(a) valoarea principalului tuturor instrumentelor aflate în circulație;

(b) estimările instituțiilor privind ratele medii ale dobânzii pentru instrumentele din activ sau pasiv, după caz;

(c) orizontul de timp al veniturilor nete din dobânzi sau, în cazul în care un instrument este reevaluat înainte de sfârșitul orizontului de timp al veniturilor nete din dobânzi, punctul de mijloc al tranșelor de timp aplicabile aferente reevaluării prevăzute la punctul 1 din anexă, aplicabil instrumentului aflat în circulație.

(7) Instituțiile calculează variația valorii menționate la articolul 15 ca diferența dintre suma plăților din scenariul de referință și suma plăților din scenariul aplicabil, actualizate cu ratele dobânzilor fără risc aplicabile. Instituțiile nu iau în considerare niciun efect al creșterii volatilității și înmulțesc plățile din cadrul scenariului aplicabil cu 1,10.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚIE FINALĂ

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

1. Tranșele de timp aferente reevaluării:

(a) o tranșă de timp overnight, cu punctul de mijloc de 1 zi sau aproximativ 0,0028 ani;

(b) o tranșă de timp mai mare de 1 zi și mai mică sau egală cu 1 lună, cu punctul de mijloc la 15 zile;

(c) o tranșă de timp mai mare de 1 lună și mai mică sau egală cu 3 luni, cu punctul de mijloc la 60 de zile;

(d) o tranșă de timp mai mare de 3 luni și mai mică sau egală cu 6 luni, cu punctul de mijloc la 135 de zile;

(e) o tranșă de timp mai mare de 6 luni și mai mică sau egală cu 9 luni, cu punctul de mijloc la 225 de zile;

(f) o tranșă de timp mai mare de 9 luni și mai mică sau egală cu 12 luni, cu punctul de mijloc la 315 zile;

(g) o tranșă de timp mai mare de 1 an și mai mică sau egală cu 1,5 ani, cu punctul de mijloc la 1 an și 90 de zile;

(h) o tranșă de timp mai mare de 1,5 ani și mai mică sau egală cu 2 ani, cu punctul de mijloc la 1 an și 270 de zile;

(i) o tranșă de timp mai mare de 2 ani și mai mică sau egală cu 3 ani, cu punctul de mijloc la 2 ani și 180 de zile;

(j) o tranșă de timp mai mare de 3 ani și mai mică sau egală cu 4 ani, cu punctul de mijloc la 3 ani și 180 de zile;

(k) o tranșă de timp mai mare de 4 ani și mai mică sau egală cu 5 ani, cu punctul de mijloc la 4 ani și 180 de zile;

(l) o tranșă de timp mai mare de 5 ani și mai mică sau egală cu 6 ani, cu punctul de mijloc la 5 ani și 180 de zile;

(m) o tranșă de timp mai mare de 6 ani și mai mică sau egală cu 7 ani, cu punctul de mijloc la 6 ani și 180 de zile;

(n) o tranșă de timp mai mare de 7 ani și mai mică sau egală cu 8 ani, cu punctul de mijloc la 7 ani și 180 de zile;

(o) o tranșă de timp mai mare de 8 ani și mai mică sau egală cu 9 ani, cu punctul de mijloc la 8 ani și 180 de zile;

(p) o tranșă de timp mai mare de 9 ani și mai mică sau egală cu 10 ani, cu punctul de mijloc la 9 ani și 180 de zile;

(q) o tranșă de timp mai mare de 10 ani și mai mică sau egală cu 15 ani, cu punctul de mijloc la 12 ani și 180 de zile;

(r) o tranșă de timp mai mare de 15 ani și mai mică sau egală cu 20 de ani, cu punctul de mijloc la 17 ani și 180 de zile;

(s) o tranșă de timp mai mare de 20 de ani, cu punctul de mijloc la 25 de ani.

2. Lungimea tranșelor de timp aferente reevaluării menționate la articolul 9 alineatul (4) litera (b):

(a) 0 ani;

(b) 1/12 ani;

(c) 2/12 ani;

(d) 3/12 ani;

(e) 3/12 ani;

(f) 3/12 ani;

(g) 6/12 ani;

(h) 6/12 ani;

(i) 1 an;

(j) 1 an;

(k) 1 an;

(l) 1 an;

(m) 1 an;

(n) 1 an;

(o) 1 an;

(p) 1 an;

(q) 5 ani;

(r) 5 ani;

(s) 10 ani.

3. Tranșele de timp aferente termenului de referință:

(a) o tranșă de timp mai mare decât overnight și mai mică sau egală cu 12 luni, cu punctul de mijloc la 12 luni;

(b) o tranșă de timp mai mare de 1 an și mai mică sau egală cu 1,5 ani, cu punctul de mijloc la 1 an și 90 de zile;

(c) o tranșă de timp mai mare de 1,5 ani și mai mică sau egală cu 2 ani, cu punctul de mijloc la 1 an și 270 de zile;

(d) o tranșă de timp mai mare de 2 ani și mai mică sau egală cu 3 ani, cu punctul de mijloc la 2 ani și 180 de zile;

(e) o tranșă de timp mai mare de 3 ani și mai mică sau egală cu 4 ani, cu punctul de mijloc la 3 ani și 180 de zile;

(f) o tranșă de timp mai mare de 4 ani și mai mică sau egală cu 5 ani, cu punctul de mijloc la 4 ani și 180 de zile;

(g) o tranșă de timp mai mare de 5 ani și mai mică sau egală cu 6 ani, cu punctul de mijloc la 5 ani și 180 de zile;

(h) o tranșă de timp mai mare de 6 ani și mai mică sau egală cu 7 ani, cu punctul de mijloc la 6 ani și 180 de zile;

(i) o tranșă de timp mai mare de 7 ani și mai mică sau egală cu 8 ani, cu punctul de mijloc la 7 ani și 180 de zile;

(j) o tranșă de timp mai mare de 8 ani și mai mică sau egală cu 9 ani, cu punctul de mijloc la 8 ani și 180 de zile;

(k) o tranșă de timp mai mare de 9 ani și mai mică sau egală cu 10 ani, cu punctul de mijloc la 9 ani și 180 de zile;

(l) o tranșă de timp mai mare de 10 ani și mai mică sau egală cu 15 ani, cu punctul de mijloc la 12 ani și 180 de zile;

(m) o tranșă de timp mai mare de 15 ani și mai mică sau egală cu 20 de ani, cu punctul de mijloc la 17 ani și 180 de zile;

(n) o tranșă de timp mai mare de 20 de ani, cu punctul de mijloc la 25 de ani.

4. Tranșele de timp aferente reevaluării menționate la articolul 19 alineatul (1), articolul 20 alineatul (2), articolul 21 alineatul (1), articolul 22 alineatul (2) și articolul 23 alineatul (1):

(a) tranșele (a)-(f) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 1 an;

(b) tranșele (a)-(g) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 1,5 ani;

(c) tranșele (a)-(h) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 2 ani;

(d) tranșele (a)-(i) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 3 ani;

(e) tranșele (a)-(j) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 4 ani;

(f) tranșele (a)-(k) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 5 ani;

(g) tranșele (a)-(l) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 6 ani;

(h) tranșele (a)-(m) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 7 ani;

(i) tranșele (a)-(n) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 8 ani;

(j) tranșele (a)-(o) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 9 ani;

(k) tranșele (a)-(p) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 10 ani;

(l) tranșele (a)-(q) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 15 ani;

(m) tranșele (a)-(r) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 20 de ani;

(n) tranșele (a)-(s) menționate la punctul 1 din prezenta anexă în cazul unui orizont de timp al veniturilor nete din dobânzi de 25 de ani.

5. Scenariile prevăzute la articolul 25 alineatele (2), (3) și (4):

(a) scenariul de referință:

(i) până la 5 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i), rezultând că 30,77 %, 1,15 %, 2,31 %, 3,46 %, 3,46 %, 3,46 %, 6,92 %, 6,92 %, 13,85 %, 13,85 % și 13,85 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i, j și, respectiv, k de la punctul 1 din prezenta anexă;

(ii) până la 4,5 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), rezultând că 46,15 %, 1,00 %, 2,00 %, 2,99 %, 2,99 %, 2,99 %, 5,98 %, 5,98 %, 11,97 %, 11,97 % și 5,98 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i, j și, respectiv, k de la punctul 1 din prezenta anexă;

(iii) până la 4 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), rezultând că 61,54 %, 0,80 %, 1,60 %, 2,40 %, 2,40 %, 2,40 %, 4,81 %, 4,81 %, 9,62 % și 9,62 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i și, respectiv, j de la punctul 1 din prezenta anexă;

(b) scenariul care prevede o scădere a ratelor dobânzii pe termen scurt:

(i) până la 5 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i), rezultând că 10,00 %, 1,50 %, 3,00 %, 4,50 %, 4,50 %, 4,50 %, 9,00 %, 9,00 %, 18,00 %, 18,00 % și 18,00 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i, j și, respectiv, k de la punctul 1 din prezenta anexă;

(ii) până la 4,5 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), rezultând că 30,00 %, 1,30 %, 2,59 %, 3,89 %, 3,89 %, 3,89 %, 7,78 %, 7,78 %, 15,55 %, 15,55 % și 7,78 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i, j și, respectiv, k de la punctul 1 din prezenta anexă;

(iii) până la 4 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), rezultând că 50,00 %, 1,04 %, 2,08 %, 3,12 %, 3,12 %, 3,12 %, 6,25 %, 6,25 %, 12,51 % și 12,51 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i și, respectiv, j de la punctul 1 din prezenta anexă;

(c) scenariul care prevede o creștere a ratelor dobânzii pe termen scurt:

(i) până la 5 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i), rezultând că 51,54 %, 0,81 %, 1,62 %, 2,42 %, 2,42 %, 2,42 %, 4,85 %, 4,85 %, 9,69 %, 9,69 % și 9,69 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i, j și, respectiv, k de la punctul 1 din prezenta anexă;

(ii) până la 4,5 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), rezultând că 62,31 %, 0,70 %, 1,39 %, 2,09 %, 2,09 %, 2,09 %, 4,19 %, 4,19 %, 8,38 %, 8,38 % și 4,19 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i, j și, respectiv, k de la punctul 1 din prezenta anexă;

(iii) până la 4 ani, pentru categoria depozitelor la vedere menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), rezultând că 73,08 %, 0,56 %, 1,12 %, 1,68 %, 1,68 %, 1,68 %, 3,37 %, 3,37 %, 6,73 % și 6,73 % din depozitele la vedere din această categorie sunt încadrate în tranșele de timp a, b, c, d, e, f, g, h, i și, respectiv, j de la punctul 1 din prezenta anexă.